

พระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรายได้
สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๐

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งป
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ การจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือ
ล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิลกเศุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการบัญญัติเรื่องการจัดสรรงานและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนให้แก่สมาชิกสภาไว้โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้สมาชิกสภา พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งบัญญัติในเรื่องเดียวกันนี้เสียใหม่ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้